

گلران، نمایانگر شهرسازی و معماری در ایران

وزیر راه و شهرسازی:

مسکن مهر بزرگ‌ترین مداخله و شکست دولت

در حوزه مسکن در تاریخ ایران بود

گلران، نمایانگر شهرسازی و معماری در ایران

کلی ما چیزی حدود ۲۴ خانوار داریم و چیزی بیش از ۲۷ میلیون خانه در کشور داریم. در واقع اینها نشان می‌دهند که ما یک بازار به شدت دستکاری شده داریم.

وی ادامه داد: در بازار مسکن ایران، دست کاری های بسیار گسترده ای انجام شده و این دستکاری در ۲ میلیون واحد مسکن مهر، ۲۶ میلیون واحد مسکن سوداگری که به صورت مسکن خالی است و همچنین ۲۰۱ میلیون خانه دوم است که مجموعا ۶۶ میلیون واحد مسکونی می‌شود که بیش از ۲۵ درصد کل خانوارهای ایران را شامل می‌شود.

عضو کابینه دولت یازدهم با تاکید بر آنکه اتفاق رخ داده در بخش مسکن کشور اتفاق عجیب و غریبی بوده است به سیاست‌گذارانی که می‌خواهند وارد این عرصه شوند توصیه‌هایی ارایه کرد و گفت: هر



کسی که بخواهد وارد برنامه‌ریزی بخش مسکن شود از یک سو با یک معادله و با یک شرایط بازار بسیار پیچیده‌ای مواجه است و از سوی دیگر در طرف تقاضا، شاهد هستیم که به رغم ارقام کلان و ارقامی که راجع به واحدهای اضافه عرضه گفته می‌شود در حوزه تقاضا، چیزی حدود ۱۱ میلیون نفر در حوزه بافت‌های حاشیه‌نشینانی در وضعیت بد مسکنی هستند که حتما نیاز به بهسازی مسکن دارند. همچنین، چیزی حدود ۸ تا ۹ میلیون نفر در بافت فرسوده در وضعیت بدمسکنی به سر می‌برند که مجموعا ۱۹ میلیون نفر این وضعیت را دارند و در مساکن نامناسب زندگی می‌کنند و اینها را باید به اضافه خانوارهای جدیدی کنیم که مرتب تحت‌عنوان خانوارهای جوان تشکیل می‌شود و باید در سیاستگذاری‌های حوزه مسکن مورد توجه قرار بگیرد.
آخوندی گفت: آیا مفهوم مازاد عرضه بدین معنی است که تقاضا برای مسکن وجود ندارد؟ در حالیکه پاسخ منفی است و به هیچ وجه چنین مفهومی نیست و تقاضای واقعی مسکن هم در بافت فرسوده برای بهسازی وجود دارد و هم در بافت حاشیه‌ای و هم در بخش خانه اولی ها وجود دارد ولی از آن طرف نیز ما شاهد یک مازاد عرضه هستیم، مساله چیست؟

عدم تلاقی عرضه و تقاضا بزرگ‌ترین مساله مسکن در کشور است

وی تصریح کرد: اصلی ترین مساله که بسیار مهم است سیاستگذار نسبت به آن دقت و توجه داشته باشد این است که نحوه مداخلات گذشته باعث شده که عرضه و تقاضا همدیگر را قطع نکنند. بدین معنا عرضه در یک محلی شکل گرفته که آنجا عمدتا تقاضایی وجود نداشته است و در مکان هایی که تقاضا وجود دارد نیز اصولا عرضه مناسبی صورت نگرفته است. و به عبارتی دیگر، عدم تلاقی عرضه و تقاضا در حوزه مسکن یکی از اصلی ترین مسائل ما است.

آخوندی یادآور شد: ۲ میلیون و ۵۷۸ خانه خالی در کشور خانه خالی است اما عرضه‌ای نیست که بتواند تقاضای بازار را پاسخ دهد و بنابراین ما یک عدم تلاقی عرضه و تقاضای بسیار جدی در حوزه بخش مسکن داریم. عضو کابینه دولت تدبیر و امید گفت: در حال حاضر سوالی که فرآوری سیاستگذار است این است که آیا مفهوم اقدام سریع برای خروج از رکود یک کار همچون مثل مسکن مهر است که بار دیگر دولت مداخله کند همچون مداخله‌ای که در مسکن مهر داشت و بار دیگر یک میلیون واحد تقاضا ایجاد شود و برایش تقاضایی وجود نداشته باشد؟ بسیار مهم است که در حال حاضر در حوزه سیاستگذاری به چه سمتی برویم.

وی ادامه داد: معمولا این ساده انگارانه اش این است که دوباره دولت در بازاری که همواره در اختیار مردم و همواره در اختیار بخش خصوصی بوده و سهم دولت به یک درصد هم نمی رسیده، مداخله کند. مسکن مهر مداخله ۸ درصدی دولت در انباشت مسکن بود. بزرگ‌ترین مداخله دولت در حوزه مسکن در طول تاریخ ایران بود که با شکست جدی نیز مواجه شد.

مسکن مهر، بزرگ‌ترین مداخله و شکست دولت در حوزه مسکن در طول تاریخ ایران بود

آخوندی گفت: تمام نکته‌ای که ما داریم این است که اگر تقاضا در حوزه حاشیه‌نشینانی است همانجا تقاضا را پاسخ دهیم یا اگر تقاضا در حوزه بافت فرسوده و میانی شهرها است در همان بافت ها پاسخ بدهیم. رها کردن حاشیه و رها کردن بافت فرسوده و رفتن به بیابان ها و مجددا احداث مسکن مساله را بر سر جای خود باقی می‌گذارد. اگر قرار بود مداخله مسکن مهر کمکی به خانه دار شدن مردم و حل مساله مسکن آنها بکند که ۱۹ میلیون بدمسکن در بافت فرسوده و حاشیه های حداقل به نصف خود می‌رسید در حالیکه می بینیم مساله بدمسکنی به قوت خود باقی است.

وزیر راه و شهرسازی افزود: علت اینکه بنده شخصا در این چهارساله تا این حد روی بحث توانمندسازی و مدل بانک مسکن تاکید داشته و دارم این است که تنها راه حلی که می بینم توانمندسازی متقاضیان واقعی مسکن است و آخر کار هیچکدام از مدل های دهه

{اقتصاد}

سال هفدهم/ شماره ۴۶۸۷

انرژی پاک

خشیار آزادی – انرژی پاک چند نوع است که در مناطق مختلف جغرافیایی وجود دارد و می توان به وسیله آن تولید نیروی برق کرد. این نیروها رایگان هستند.

یکی از این نیروها که همه جا هم می تواند باشد نیروی خورشید بوده که همان نور خورشید است. امروز در قرن ۲۱ تکنولوژی آنقدر پیشرفت کرده که انسان توانسته صفحه هایی شیشه ای مانند بسازد که نورخورشید را تبدیل به برق کرده و در باتری هایی که دارد ذخیره می کند،این صفحه ها از مزایایی که دارند یکی این است که دیگر برق خانه قطع نمی شود اگر هم یک روز به صفحه خورشیدی نور نرسد توسط آن باتری هایی که دارد کار می کند این صفحه خورشیدی هوا را آلوده نمی کند و طول عمر زیادی هم دارد.



ماجرای رفت و برگشت

پرهزینه توتال

کردند. برخی ها هم کار در این پروژه ها را آغاز کرده بودند.

توتال در آن سالها در فاز ۲ و ۳ پارس جنوبی در کنار دیگر شرکایش یعنی گازپروم روسیه و پتروناس مالزی در این دو فاز فعال بود.اگرچه برخی فاذا با حساسیت و احتیاط بیشتری پیش می رفت،اما فعالیت سرمایه گذاران داخلی و خارجی موجب شده بود تا میزان برداشت از این میدان مشترک نزدیک به قطر شود.

آن روزها توتال فرانسه به جز دو فاز ۲ و ۳ برای فاز ۱۱ پارس جنوبی هم به توافق های اولیه رسیده بود.به دنبال قراردادی که سال ۷۹ قراردادی برای توسعه این میدان مشترک بین شرکت ملی نفت و توتال امضا شده بود،توتال بیشترین نقش را در پارس جنوبی بین شرکت های خارجی فعال در این میدان بازی می کرد.

در سال ۱۹۹۶ سناتور داماتو در تلاشی در مجلس سنای ایالات متحده توانسته بود که تحریم های اقتصادی علیه شرکت های غیرآمریکایی که تکنولوژی مربوط به صنعت نفت را در اختیار ایران قرار می دهند،به تصویب برساند.پس از آن بیل کلینتون رییس جمهوری وقت آمریکا آن را امضا کرده بود.

با این حال شرکت های اروپایی از پذیرش آن خودداری می کردند چنانچه داماتو در همان زمان نامه هایی برای شرکت های نفتی فرانسوی ELF و توتال ارسال کرد و به آنها هشدار داده بود که از مشارکت بالقوه و بالفعل در پروژه های نفتی و گاز ایران دست بردارند.اما این شرکت ها به کار خود در ایران ادامه می دادند.

سرمایه گذار بعدی کیست؟

یکباره ورق برگشت،با روی کارآمدن محمود احمدی نژاد نگاه دولت در عرصه بین المللی به کلی تغییر کرد.همین عامل موجب شد به مرور زمان اکثر کشورها در ارتباطاتشان با ایران تجدید نظر کنند؛ شرکت هایی که حتی در رایران سرمایه گذاری کرده بودند،کم کم از ایران خارج شدند و به بازارهای دیگر رفتند.همین رویه درباره توتال هم رقم خورد.

با گسترده شدن تحریم های بین المللی توتال هم مثل بقیه کشورها دیگر از پارس جنوبی رفت و از پروژه هایی که در دست داشت،کناره گیری کرد.قانون داماتو بعدها به قانون ایسا تغییر کرد. هرچند که ایران بنا به خروج یک طرفه توتال به مراجع بین المللی شکایت کرد.اما زیان هایی که در قالب خروج این شرکت و شرکت های مشابه به ایران وارد شد،سبب شد تا ایران در پارس جنوبی دربرداشت گاز از رقیب خود یعنی قطرجا بماند.

پس از توافق برجام خیلی از شرکت ها به ایران چراغ سبز نشان دادند،از جمله توتال.از سال گذشته مذاکره با توتال برای حضور دوباره در پارس جنوبی جدی تر شد.این مذاکرات نهایتا دپروز منجر به امضای قرارداد برای توسعه فاز ۱۱ پارس جنوبی در قالب الگوی جدید قراردادهای نفتی شد. با ورود توتال حالا بازار منتظر ماند که کدام شرکت خارجی دیگر به رقابت با این غول نفتی فرانسوی برای سرمایه گذاری در صنعت نفت ایران برنده خواهد شد.

منبع : خبرآنلاین

نثار احمدی

«به این حرف ها توجه نکنید.»این واکنش

محمدجواد ظریف وزیرامور خارجه به شایعه ای بود که تاکید می کرد، شرکت های خارجی پای مذاکره با ایران نمی نشینند.منشا این شایعه هم بعد از پیروزی جمهوری خواهان در آمریکا،سیاست های ضد ایرانی دونالد ترامپ و طرح هایی بود که تشدید تحریم های ایران را هدف گذاری کرده بود.

اما واقعیت این است که پس از توافق برجام بخش قابل توجهی از مذاکره ها و توافق های اقتصادی انجام شده در حوزه صنعت نفت بوده است.وزارت نفت پس از لغو تحریم ها با طراحی مدل جدید قراردادهای نفتی، جذب حداکثر سرمایه گذاری برای طرح های نیمه تمام نفت را در دستور کار قرارداد.

اگرچه در میان دستاوردهایی که صنعت نفت از برجام،افزایش تولید نفت و رسیدن به سقف تولید پیش از تحریم ها نقش بسیار مهمی دارد،اما بیش از یکصد هیات خارجی در حداقل یکسال پس از توافق برجام با وزیر نفت و معاونان او دیدار و درباره سرمایه گذاری در پروژه های نفت و گاز مذاکره کردند. مذاکراتی که نشان از دیپلماسی هوشمندانه و انتخاب های به نفع منافع ملی ایران دارد.

حالا اگر نیمه دوم دهه ۹۰ سالهای بازگشت رونق به صنعت نفت شهره شود، بیره نیست؛ بخش مهمی از این دستاوردها حتما مدیون تولید و سرمایه گذاری ها تازه خواهد بود.گزارش های صندوق بین المللی پول به عنوان مهمترین نهاد مالی دنیا هم نشان می دهد که سال جاری برای اقتصاد ایران به واسطه نفت ، سال خوبی خواهد بود.

صنعت نفت با بیشترین اثرگذاری بر تولید ناخالص داخلی، اولین صنعت در ایران است که پس از لغو تحریم‌های اقتصادی به ایفای نقش خود در افزایش تولید ملی پرداخت. در شرایطی که صنایع

ایران پس از اجرای برجام در انتظار فراهم شدن سایر شرایط بانکی و جذب سرمایه گذاری خارجی قرار داشتند، صنعت نفت ایران بلافاصله مسیر افزایش تولید را در پیش گرفت و حالا با اولین قرارداد خارجی خود مسیر تازه ای را در برای تولیدنفت آطور که بیژن زنگنه روایت می کند در ابتدای تشکیل دولت حسن روحانی نزدیک به یک میلیون بشکه در روز بود که حالا این رقم به ۳٫۸ میلیون بشکه رسیده است. این سقف کارنامه دولت یازدهم نیست؛انتظار این است که با امضای نخستین قرارداد از قراردادهای جدید نفتی،شرکت های بزرگ نفتی دیگر هم به سرعت پای میز قرارداد با ایران بنشینند. هرچند که این قراردادها به مذاق خیلی هم خوش نیامده و زبان نقد را به جایگزین زبان نقد کرده اند.البته به جز مخالفان داخلی،دلالتان نفتی خارجی هم علاقه ای به بازگشت برانقدار ایران در بازارهای جهانی ندارند.

روایتی از حضور توتال در ایران

سال ۷۸ بود که پارس جنوبی محور برنامه های دولت وقت قرار گرفت و به دنبال آن برداشت گاز از میدان مشترک ایران و قطر آغاز شد.علاوه بر پارس جنوبی شرکت‌های بسیاری در طرح های سرمایه گذاری صنعت نفت ایران فعالیت می